

Секс у будинку біля колії
Анатолій Власюк

Письменник купує будинок біля колії. В нього закохується молода жінка, яка не запам'ятала його обличчя... Все переплітається в будинку біля колії. Здається, навіть секс не може врятувати втрачене кохання.

Анатолій Власюк

Секс у будинку біля колії

Вероніці Савченко

1

Те, що я зробив помилку, придбавши цей будинок, зрозумів у першу ж ніч.

Мені давно хотілося мати свій будинок. А тут я несподівано на своїй книжці заробив гроші. Наступного дня мене чомусь занесло на іншу вулицю, на якій я, здається, до цього ніколи не бував. Ще здалеку я побачив на паркані надруковане великими літерами, що цей будинок продається.

Мене тут влаштовувало все: і скромні кімнатки, і невеличкий сад, і колія неподалік. З господарем, який після смерті дружини перебирався до доньки у Львів, сторгувалися майже відразу.

Через тиждень я переїхав, забравши майже всі свої речі, а, головне, два чемодани з рукописами, які міг закінчити лише в наступному житті.

Колія дала про себе чути в першу ж ніч. Тільки-но я засинав, йшов товарняк, і весь будинок здригався. Вдень я цього не помічав. Знесилений, засинав лише під ранок, аж поки не зрозумів, що це – доля...

2

Хтось любив читати книжки, хтось не міг жити без полювання, а в мене навіть не хобі, а сенсом життя став секс.

Це все почалося в четвертому класі, коли я пробудилася від того, що тато й мама колисалися в ліжку, яке немилосердно скрипіло. Я боялася собі навіть зізнатися, що вже не сплю. Звісно, я тоді мало що тямала, аж поки мене у восьмому класі не звабив двоюрідний брат.

Але все по-справжньому почалося тоді, коли я вийшла заміж у дев'ятнадцять років. Я зрадила своєму чоловікові через тиждень після весілля. Ми з ним багато займалися сексом, і мені це подобалося, але коли в автобусі невідомий ніби ненароком поклав мені руку на коліно, я зрозуміла, що він гарячіший і палкіший за мого чоловіка. А коли траплялися холодніші, я не давала спокою чоловіку, і він думав, що я з кожним днем кохаю його все більше й більше, хоча я просто надолужувала втрачене.

Я розуміла, що рано чи пізно все може скінчитись, і шкодувала саму себе, а тому ніколи не давала можливості розслаблюватися чоловікам, закохуючи їх у себе до нестями.

3

Я добре пам'ятаю цей день, коли вперше побачив її, – 17 квітня. Все було класично: спершу звернув увагу на розкішні груди, потім погляд ковзнув по струнких ногах, а вже потім, з пристойності, затримався на обличчі.

Здається, всю сонливість ніби вітром змело. Не знаю, чи вона помітила мій погляд, чи взагалі помітила мене, але марево закоханості вже витало наді мною.

Можливо, я вже занадто змучився, чи поїздів у ту ніч було менше й гуркотіли вони тихіше, але я спав. І, звісно, снилася мені вона, ота незнайомка, що йшла нашою вулицею й видавалася мені неземним дивом.

Я не пам'ятаю, що конкретно було в тім нічному сновидінні, але добре відчував запах жінки. Він не був схожий на щось звичайне – типу яблука чи груші, а ніби занесений з космосу.

Снився мені саме цей запах, і коли він наповнював кімнату, в голові зримо виринав образ незнайомки.

4

У мене сьогодні був один із тих невдалих днів, коли я не те що не зустріла чоловіка, вартої моєї уваги, а навіть не відчула тяги до когось з тих, хто проходив мимо мене. Я би могла, як і в минулі рази, сказати собі, що старію, що, як у собаки чи, вірніше, суки, в мене збився нюх, але я знала, що завтра буде новий день, і я знову візьму слід, і в моїх обіймах забуде про все на світі нова жертва.

Я не отримала задоволення від чоловіка, і, коли він заснув, стала пригадувати, кого взагалі сьогодні зустрічала. Звичайно, коли кількість жінок перевищувала кількість чоловіків, сподіватися на удачу було марно.

Здається, згадала всіх, і тільки обличчя того чоловіка, який визирав з-за паркану, розглядаючи мене впритул, ніби більше на світі жінок не бачив, було оповите туманом.

Звісно, я думала тоді про щось своє сокровенне й не надала цьому чоловікові належної уваги. Чи не вперше самка, мабуть, назавжди втратила самця, який міг її приголомшити чимось незвіданим.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=33174719&lfrom=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.